

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Ștefan Șevciuc
în numele și interesele lui Gulov Khushnud,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Gulov Khushnud împotriva Inspectoratului General pentru
Migrațiune al MAI, Direcția Azil și Apatridie, privind anularea actului
administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 21 mai 2025 a Curții de Apel Centru

*(Dosarul nr. 3ra-607/25
NR. PIGD 2-24109299-01-3ra-19082025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul
recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. I. Pruteanu
Curtea de Apel Chișinău, jud. G. Mîra, V. Sîrbu, A. Cașcaval,

18 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de avocatul Ștefan Șevciuc în numele și interesele lui Gulov Khushnud,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 septembrie 2024, Gulov Khushnud, prin avocatul Șevciuc Ștefan, a înaintat acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, solicitând anularea deciziei nr. 4551/24/DAA din 2 august 2024 a Direcției Azil și Apatridie și obligarea pârâtului să-i acorde azil pe teritoriul Republicii Moldova.

2. În motivarea acțiunii, a relatat că prin decizia nr. 4551/24/DAA din 2 august 2024, Direcția Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație a respins cererea de azil a reclamantului, decizie comunicată acestuia la 4 septembrie 2024.

3. Reclamantul a susținut că decizia este neîntemeiată, fiind adoptată cu încălcarea principiilor fundamentale prevăzute de Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, Constituția Republicii Moldova și actele internaționale în materie, precum și fără examinarea completă și multiaspectuală a cererii de azil.

4. În motivarea cererii de azil, reclamantul a invocat că nu poate reveni în Republica Tadjikistan, întrucât, după ce a depus o plângere împotriva președintelui comitetului tinerilor pentru neachitarea salariului, pe numele său ar fi fost intentată o cauză penală, iar ulterior ar fi început să aibă probleme cu autoritățile statului.

5. De asemenea, a arătat că, după plecarea sa din țara de origine, persoane din structurile de ordine s-ar fi prezentat în repetate rânduri la domiciliul său, fapt ce i-ar genera temeri pentru viața și libertatea sa în eventualitatea întoarcerii.

6. Reclamantul a mai susținut că, la adoptarea deciziei contestate, autoritatea nu ar fi ținut cont de riscurile invocate și nici de situația generală a drepturilor omului din Republica Tadjikistan, apreciind că cetățenii acestui stat sunt supuși reținerilor arbitrare și lipsiți de garanțiile procesuale fundamentale.

7. Totodată, reclamantul a invocat aplicabilitatea beneficiului dubiului, prevăzut de art. 44 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, arătând că nu a avut posibilitatea de a proba integral circumstanțele invocate, iar declarațiile sale ar fi coerente, plauzibile și necontrazise de informațiile relevante din țara de origine.

8. În acest context, a susținut că autoritatea nu a respectat obligațiile prevăzute de art. 42, 43 și 48 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, întrucât nu ar fi

efectuat o cercetare completă a cererii de azil și nu s-ar fi bazat pe informații actualizate și pertinente privind situația din țara de origine.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 16 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea înaintată în interesele lui Gulov Khushnud împotriva Inspectoratului General pentru Migrație a MAI, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 13 ianuarie 2025, avocatul Șevciuc Ștefan, acționând în interesele lui Gulov Khushnud, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 16 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 20 februarie 2025 a depus cererea de apel motivată, solicitând casarea hotărârii contestate și adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 21 mai 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins apelul declarat de avocatul Șevciuc Ștefan în interesele lui Gulov Khushnud și s-a menținut hotărârea din 16 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

12. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că autoritatea competentă a examinat cererea de azil în conformitate cu prevederile Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, iar concluziile acesteia se întemeiază pe analiza declarațiilor solicitantului, pe informațiile privind situația din țara de origine și pe criteriile legale aplicabile acordării unei forme de protecție.

13. Curtea de Apel a constatat că motivele invocate de apelant nu relevă existența unor temeri bine întemeiate de persecuție în sensul legii și nu demonstrează că, în cazul revenirii în țara de origine, reclamantul ar fi expus unui risc real pentru viață sau integritate.

14. Totodată, instanța de apel a reținut că nu se confirmă încălcarea obligațiilor prevăzute de art. 42, 43 și 48 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, apreciind că examinarea cererii de azil a fost efectuată complet și în limitele competenței autorității administrative.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. La 13 august 2025, avocatul Ștefan Șevciuc, în numele și interesele lui Gulov Khushnud, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 mai 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii din 16 decembrie 2024 și a deciziei din 21 mai 2025, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care reclamantului să-i fie acordată una dintre formele de protecție prevăzute de art. 16 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008.

ARGUMENTELE RECURSULUI

16. În motivarea recursului, recurentul a invocat nelegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor inferioare, susținând că atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au examinat cauza complet, obiectiv și sub toate aspectele relevante, iar soluțiile pronunțate sunt lipsite de o analiză corespunzătoare a circumstanțelor esențiale ale cauzei.

17. Recurentul a arătat că instanțele nu au acordat atenția cuvenită rapoartelor internaționale privind situația din țara de origine, deși aceste rapoarte au fost menționate inclusiv de Direcția Azil și Apatridie în decizia administrativă contestată, limitându-se la o examinare formală a cererii de azil.

18. Totodată, s-a susținut că instanțele nu au ținut cont de prevederile Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, în special de art. 11 alin. (2), potrivit căruia niciun beneficiar al unei forme de protecție nu poate fi returnat sau expulzat într-o țară unde viața sau libertatea sa ar fi amenințate ori unde ar putea fi supus torturii, tratamentelor inumane sau degradante, precum și de art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova și art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

19. Recurentul a invocat că instanțele au calificat drept formale temeiurile invocate în susținerea cererii de azil, restrângând nejustificat dreptul la azil al solicitantului, fără a efectua o analiză individualizată a riscurilor la care acesta ar fi expus în cazul returnării.

20. În acest sens, s-a arătat că, potrivit Convenției privind statutul refugiaților din 1951, Protocolului adițional din 1967 și art. 17 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, statutul de refugiat se recunoaște persoanei care, din cauza unor temeri bine întemeiate de persecuție pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice, se află în afara țării de origine și nu poate sau nu dorește să se pună sub protecția acesteia.

21. Recurentul a subliniat că, în cazul său, este aplicabil principiul „beneficiului dubiului”, prevăzut de art. 44 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, întrucât solicitantului de azil nu dispun, de regulă, de posibilitatea de a proba integral circumstanțele invocate, având în vedere condițiile în care părăsesc țara de origine și riscurile de persecuție.

22. S-a mai invocat că temerea solicitantului este întemeiată atât din punct de vedere subiectiv, cât și obiectiv, iar reîntoarcerea acestuia în țara de origine ar pune în pericol viața și integritatea sa corporală.

23. Recurentul a arătat că, deși a oferit suficiente detalii privind elementele materiale ale cererii și a cooperat cu autoritatea competentă, fără a exista contradicții între declarațiile sale, Direcția Azil și Apatridie, precum și instanțele, au concluzionat neîntemeiat că nu există o probabilitate reală ca, în cazul returnării, viața sau integritatea sa să fie puse în pericol.

24. De asemenea, s-a invocat aplicabilitatea art. 45 alin. (3) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, potrivit căruia prin „risc serios” se înțelege inclusiv tortura, tratamentele inumane sau degradante ori amenințarea gravă și individuală la viață sau integritate corporală, precum și obligația autorităților de a ține cont de evenimentele anterioare și ulterioare părăsirii țării de origine, conform art. 48 din aceeași lege.

25. În concluzie, recurentul a susținut că în deciziile contestate lipsește cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil, prevăzută de art. 42 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, precum și evaluarea temerii de persecuție pe baza tuturor evenimentelor relevante, astfel cum impune art. 48 din aceeași lege, motive pentru care a solicitat admiterea recursului.

POZIȚIA INTIMATULUI

26. Prin referința depusă la 29 august 2025, Inspectoratul General pentru Migrațiune a solicitat respingerea recursului ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

28. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

29. Art. 245¹ din Codul administrativ:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

30. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată constată că decizia Curții de Apel Centru din 21 mai 2025 a fost comunicată avocatului recurentului la data de 24 iunie 2025, prin poșta electronică (f.d.125), iar recursul a fost declarat la data de 13 august 2025, cu respectarea termenului de două luni prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

32. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului este condiționată de exercitarea efectivă a unui control de legalitate, bazat pe temeiuri concludente și serioase, în condițiile Codului administrativ. Astfel, normele citate consacra rolul instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu întrunesc cerința unei motivări suficiente.

33. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursul are un caracter nedevelopativ, iar examinarea acestuia este limitată la verificarea legalității hotărârii sau deciziei contestate, prin prisma unor preținse erori de drept material sau procesual, invocate în mod clar și pertinent de către recurent.

34. Completul Curții Supreme de Justiție notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată, care să se încadreze în temeiurile expres prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ.

35. Instanța de recurs atestă că motivele invocate în recurs nu relevă existența unor temeiuri justificate care să creeze aparența unei interpretări contrare a legii ori a unei aplicări eronate a normelor de drept material sau procedural de către instanța de apel, și nici nu indică faptul că soluția contestată s-ar întemeia în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul depus conține, în esență, obiecții de fapt și de drept similare celor invocate în cererea de chemare în judecată și în apel, care au fost analizate de instanțele inferioare și apreciate în mod corespunzător.

37. În consecință, nu se constată existența unei aparențe de încălcare a dreptului recurentului la examinarea tuturor argumentelor relevante ale cauzei, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

38. Completul de judecată subliniază că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare clară și concretă a criticilor formulate, care să evidențieze, în mod distinct, erorile de drept imputate instanței de apel și să se încadreze în temeiurile de casare prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ.

39. Simpla reiterare a circumstanțelor de fapt sau indicarea formală a unor texte de lege, fără explicarea modului în care acestea ar fi fost interpretate sau aplicate eronat, nu constituie o motivare suficientă a recursului și nu poate justifica exercitarea controlului de legalitate de către instanța supremă.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că rolul instanței de recurs constă, în principal, în asigurarea interpretării și aplicării uniforme a legii, iar admisibilitatea recursului trebuie analizată inclusiv prin prisma acestei funcții esențiale.

41. În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat constant că dreptul de acces la o instanță nu este absolut și poate fi supus unor condiții de admisibilitate, în special în cazul căilor extraordinare de atac, fără ca aceste limitări să aducă atingere substanței dreptului garantat de art. 6 § 1 din Convenție.

42. De asemenea, Curtea a reținut că procedurile desfășurate în fața instanțelor ierarhic superioare, limitate la chestiuni de drept și la filtrul de admisibilitate, pot fi conforme cu exigențele art. 6 § 1 din Convenție, având în vedere rolul specific al acestor instanțe în sistemul judiciar național.

43. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ, recursul declarat urmează a fi declarat inadmisibil.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul declarat de avocatul Ștefan Șevciuc, în numele și interesele lui Gulov Khushnud, împotriva deciziei din 21 mai 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Munteanu